

Organ for de Sidste-Dages Hellige.

Sandhed, Kundskab, Dyd og Tro forenet.

Nummer 24

15. December 1908.

57. Aargang

En Adresse
til alle de Sidste-Dages Hellige.

I blandt vor Tids Onder er Spil et af dem, der i Almindelighed betragtes med mest Afsky. Spil under sit sande Navn er ved Lov forbudt og moedes med Foragt af alle respektable Klasser i det borgerlige Samfund. Ikke desmindre bliver denne Dæmon i forskellige Forklædninger hilset velkommen baade i Hjemmet og i fashionable Foreninger og danner et Led i Belgørenhedsfester, ligesom den kan træffes indenfor hellige Huses Vægge. Den anvendes ogsaa i Reglen ved Kirkesammenkomster, Wardudstillinger og lignende, naar det gælder om at tilvejebringe Venge og Midler.

Uanset, hvordan Forholdene stille sig andre Steder, saa vil en saadan Fremgangsmaade ikke blive sanktioneret i denne Kirke; enhver Organisation i Kirken, der tillader sig noget saadant, stiller sig derved i Opposition til de Raad og Instrukser, som ere givne af Kirkens øverste Autoriteter.

Uden at gaa ind paa at forklare det forkastelige i de forskellige Former eller Metoder, under hvilke denne uwærdige Praksis viser sig i vor Midte, ville vi igen sige til Folket, at intet som helst Slags Spil, der kan give Tab eller Binding, eller nogen Bortlodning vil blive sanktioneret ved noget som helst Arrangement under Auspicium af Kirkens Organisationer. Lysten til at faa Noget for Bidet eller for Intet er fordaelig; ethvert Foretagende, der nærer en saadan Lyst, styrker derfor

Spilleaanden og har vist sig som en frygtelig Dæmon til at ødelægge Tusinder af Mennesker. At risikere 10 Cents for at vinde en Dollar er simpelt hen en Art Spil.

Bad ingen tænke, at det at bortlødde Genstande af Værdi eller paa anden Maade gøre Indsatser for at opnaa Gevinst vil blive tilladt eller undskyldt, selv om de derved indvundne Midler anvendes i veldædige Øjemed. Kirken maa ikke i nogen Maade understøttes ved Midler, der ere erhvervede i Spil, eller ved tvivlsom Binding af nogen Slags.

Stavš- og Wardautoriteter og de, som varetage de forskellige Organisationer i Kirken, bør lægge Mærke til, saavel hvad der er skrevet før angaaende dette Thema som til denne Paamindelse. Kirkens Præsidentstab offentliggjorde en Artikel i »Juvenile Instructor« den 1. Oktober 1902, hvori der citeredes Raad og Instrukfer, som tidligere ere givne angaaende denne Genstand. For Æydeligheds Skyld ville vi her gengive en Del af Artiklen. Som Svar paa Spørgsmaalet, om Lodtrækning eller nogen anden Art af Spil var tilladeligt, naar Hensigten dermed var at gøre Godt, blev der utalt følgende: „Vi sige paa det bestemteste: Nej — Bortlodning er kun et mildere Navn for Spil.“ Præsident Young sagde en Gang til Søster Eliza R. Snow: „Sig til Søstrene, at de ikke bør foretage Lodtrækning; thi dersom Mødrene gøre det, ville deres Børn deltagte i Spil. Lodtrækning er Spil.“ Nogle sige: „Hvad skulle vi da gøre med de forarbejdede Tæpper, vi have paa Haanden? Vi kunne ikke sælge dem, og vi trænge til Midler; dem kunne vi stafse ved en Bortlodning til Fordel for de Fattige.“ Svaret maa lyde: „Lad Tæpperne heller raadne paa Hylden end at adoptere det gamle Ordspreg: „Hensigten helliger Midlet.“ Vi som Sidste-Dages Hellige kunne ikke tillade os selv at ofre Moralprincipper for timelig Binding.“

I samme Artikel findes der ogsaa en Meddelelse om, at Hovedbestyrelsen for Kirkens Søndagskoler havde vedtaget en Resolution, der fuldstændig forkaster alt Slags Spil og Lodtrækning som Middel til at tilvejebringe penunicer Hjælp til Søndagskolerne. Og Kirkens øverste Autoriteter sagde den Gang, hvad de nu gentage til Folket: „Tilsæd ingen Lodtrækning og benyt ingen Maade, hvorved der appelleres til Spilleaanden, for ved Hjælp af den at stafse Midler til nogen Organisation i Kirken.“

Joseph F. Smith.

John R. Winder.

Anthony H. Lund.

Første Præsidentstab for Jesu Kristi Kirke af Sidste-Dages Hellige.

Salt Lake City, den 14. November 1908.

Charles W. Penrose, Præs. over den europæiske Mission, tilføjer følgende i »Millennial Star«, den 3. December:

„Foranstaende Adresse fra Kirkens første Præsidentskab til alle de Hellige i Zion er ligesaa bindende og anvendelig for Kirkens Medlemmer i alle andre Dele af Verden, hvorfor vi anbefale dens Efterlevelse blandt alle Eldster, Missioner, Konferencer og Grene i hele den europeiske Mission. Det maa staa klart for ethvert rimeligt og fornuftigt Individ, at enhver Form for Spil, hvor der indsættes Penge i det Haab at vinde større Summer, men hvor der ogsaa løbes den Risiko at tage Indsatseren, maa henregnes til Spil og rammes derfor af det Forbud, der indeholdes i Præsidentskabets Adresse. Sagen er fremsat saa tydeligt, at al videre Forklaring er oversflødig. Den eneste Maade, der nu skal følges, er nøjagtig at efterleve Instrukksen, saa at vi hverken opmuntre eller tilstede Anvendelsen af nogensomhelst Form for Spil i nogetsomhelst Øjemed. Vi føle os forvisse om, at baade vore kvindeforeninger og andre Organisationer alle vilde modtage disse Raad fra Kirkens Ledere i den samme Aaland, hvori de ere givne. Spil for at opnaa Gevinst af enhver Art bør undertrykkes baade af Henhyn til Samfundets og til det enkelte Individets Belsærd, og med den største Redebonhed give vi vort fulde Bisfalde til foranstaende Instrukser fra vore ledende Brødre og indførerne enhver Hellig Vigtigheden af at efterleve dem.“

Til alle de Hellige i den skandinaviske Mission ville vi sige, at de gælder for dem som for de øvrige Hellige i Verden, og alle Eldsterne i Missionens Tjeneste med samtlige Konferencer og Grene vilde venligt rette sig efter disse Forordninger, som vi af Hjertet give vor fulde Samstemning.

Vore hedengangne Kvinder.

Personlige Indtryk, nedstrevne af Emeline B. Wells,
Redaktør af »Woman's Exponent«.
(Fortsat fra Side 335.)

Mary Ann Angell Young var en udpræget puritanist Type i religiøs Henseende; hun var af en meget aandelig Natur og maa i sine yngre Dage have været en sand Personifikation af jomfruelig Fromhed; hvis hun var forblevet i sit Hjem i Providence, Rhode Island, hvor hun tilhørte Baptistskirken, er det sandsynligt, at hun aldrig var indtraadt i Egtestanden; thi hun havde besluttet, at hun ikke vilde giftes, medmindre hun kunde finde „en Mand af Gud“.

Da jeg i Nauvoo først mødte Søster Young, gjorde hun et dybt Indtryk paa mig paa Grund af Alt, hvad jeg havde hørt om hende af dem, som kendte hende i Kirtland, og da jeg senere baade ved vore Uddrivelse, ved vor nærmere Omgang i Winter-Quarters, ved vor Vandring vestover og lige til hende Død stod i Forbindelse med hende,

betænker jeg mig ikke et Øjeblik paa at kalde hende en af Kirkens berømte Kvinder. En, der var saavel alle Prøver og Genvordigheder som Ære og Velstand med Ædmyghed som en sand Hellig. Hendes følsomme Hjerte var altid stort og aabent ved den mindste Bon om Hjælp, og ligesom sin navnkundige Mand sagde hun: „Jeg vil hellere hjælpe ni Uværdige end lade een Værdig lide Nød“.

I sine yngre Dage var Søster Young en Bibelstudent og Lærer i Baptisternes Søndagsskole i Providence, men især interesserede Studiet af de gamle Profeter hende, hvorfør hun ogsaa let fattede Tro paa Evangeliet, da hun hørte det forkynede af De Sidste-Dages Hellige, og hun rejste ligesom Phoebe Carter Woodruff alene til Kirtland.

Naar jeg tænker paa Søster Young, som jeg lærte hende at kende under de forskellige Omstændigheder og under de haarde Prøver, som hun maatte gennemgaa, da kan jeg med Sandhed sige, at hun besad en sjælden Karakter og var et lysende Eksempel paa simpel Enfold og Tro. Hun var altid villig til at sætte sine egne Ønsker og Følelser til side for at adlyde Guds Bud, og hendes Tro svigtede aldrig, hverken i Modgang, i Fattigdom eller ved Sygdom, men hun saa altid opad, hvorsra hun ventede Hjælpen. I enkelte Tilfælde var hendes Tro næsten barnlig, saa sikker var hun paa Resultaterne, og hun overvandt saadanne Prøver og Hindringer, som meget saa Kvinder have gennemgaet. Som et slaaende Eksempel paa hendes Tatning og sikre Alandsnærværelse kan nævnes, at hun, da hendes Mand blev ramt af et apoplektisk Tilfælde, arbejdede med ham, skønt han tilsyneladende var død, indtil Livet vendte tilbage; han selv sagde senere, at han var død, og at der ikke var Tegn paa Liv at opdage.

Efter at have været udsat for Røbelvold og være blevet uddrevet fra Kirtland, Far West og Nauvoo og efter at have opholdt sig i Winter-Quarters kom Præsident Young til Saltsødalens; inden længe blev Folket mere velstaaende, og Brigham Young blev Guvernør for Territoriet. Det faldt da i Mary Ann Youngs Lod at modtage og underholde Utahs højeste Embedsmænd, naar de som Gæster kom i hendes Hus, men hun viste sig sin Opgave voksen, og skønt hendes Hjem dengang var meget primitivt — the Bee-Hive Hus var nemlig endnu ikke bygget — udøvede hun de officielle Funktioner i Guvernørens Hus med samme Lethed, som hun tidligere underholdt Brødrene og Søstrene i Tømmerhytten i Winter-Quarters. Det maa erindres, at Brigham Young modtog Besøg af alle de store, fornemme og rige Folk af Stand og Bethydning, ikke alene dem, der kom til Utah, men ogsaa mange, som vare paa Gennemrejse til Kalifornien og Nordvesten. Søster Young var vel bevandret i Skrifterne og havde oplevet og erfaret saa meget, at hun aldrig manglede Konversationsemner. Hun var altid værdig i sin Optreden baade i Køkkenet og i Selskabshallen; men det

var hende imod at vække Øpsigt; hun foretrak at trække sig tilbage til sit eget stille Hjem. Uagtet hun havde udfyldt den højt hædrede Stilling som Hustru til den Mand, som havde været Territoriets Guvernør og var Kirkens Præsident, var hun fri for Hovmod og Hærskshyge og søgte ingen højere Ære end den at være en virkelig Moder. Den fjerneste Tanke af Pomp og Pragt var hende modbydelig, og hendes Øpfattelse af det Passende grænsede til Kæokersimpelhed.

Mary Ann Angel Young var født i Seneca, New York, den 8. Juni 1803 og døde i Salt Lake City, Utah, den 27. Juni 1882.

Gårdinger.

Korrespondance. Veldeste Peter Borup i Eureka, Utah, sender Missionærerne og de Hellige i den skandinaviske Mission sin varmeste Julehilsen; men specielt nævner han Bergens Konference, hvor han virkede som Præsident, og skriver, at han aldrig har fejret en mere behagelig Jul end den i Bergen 1907. Han opmuntrer alle, som have sluttet Bagt med Herren, til at holde trofast ved i Ødmighed. Selv føler han sig udmarket paa Legeme og Aland og finder sin Tid vel optagen af sin daglige Gerning og af sine Pligter i Kirken.

Daab. Søndag den 19. November foretages en Daabshandling i Missionshusets Døbefont i København, hvorved seks Individér indlemmedes i Kirken. De fire varer Mand, Hustru og deres to Børn; en Søn af samme Familie var døbt nogle Uger før, og to ville snart følge efter. Skal man dømme om Fremtidens Frugter fra den Interesse, hvormed Fremmede deltagte i vores Møder, saa ville mange flere slutte sig til vort Samfund i en nær Fremtid. Vore Missionærer her i Hovedstaden udfolde en livlig Virksomhed, og i smukke Lokaler, som lejes af Afholdsforeninger, holdes Møder paa Kristianshavn og paa Østerbro foruden i Missionens Hovedkvarter, Korsgade Nr. 11.

Færdig fra Pressen er nu en lille Bog, som kaldes „Søndagskolens Bejleder og Hjælper“, der er bestemt for Søndagskolerne i den skandinaviske Mission. Den vil især blive af stor Verdi for Korlesning i Skolerne og indeholder desuden kronologiske og historiske Data vedrørende Kirken. Vi haabe, at Søndagskolens Arbejdere ville finde den svarende til Hensigten. Bogen kan faas paa de respektive Konferencekontorer, der faa den sendt direkte fra Trykkeriet. Prisen er kun 15 Øre, saa at det vil være muligt for ethvert Barn i Skolerne at forsyne sig med et Eksemplar. Send Bestillinger ind nu, saa at Bogen kan tages i Brug ved det nye Aars Begyndelse.

De Sidste-Dages Helliges Organ for Skandinavien
Grundlagt 1851 · Udgaa den 1. og 15. i hver Maaned

Tirsdag den 15. December 1908.

Tilsted ingen Forstyrrelse.

De Førsamlingshuse, som De Sidste-Dages Hellige selv eje, eller de Lokaler, som de leje til Afs holdelse af Møder, burde betragtes som indviede til at dyrke den almægtige Gud, selv om de til Tider anvendes til andre Øjemed, og det kan forlanges af enhver Person, som ønsker Adgang, enten som Deltager eller kun som Tilstuer, at han skal vise tilbørlig Respekt. Ingen Lov eller Vedtægt giver Ret til at forurolige Møder eller forulæmpe nogen i den frie og uhindrede Brug af deres Lokaler. Der findes imidlertid uforståmede Individer, som mene, at de have Ret til at fremføre Spørgsmål, modsigende Taleren eller til i det Hele at opføre sig paa en Maade, der ikke vilde blive tilladt i nogen Kirke, i noget Kapel eller paa nogen Førsamlingsplads af nogen anden Sekt. Vore Eldster begaa en stor Fejl, naar de tillade nogen Person at fremkomme med Spørgsmål eller paabegynde Diskussion i offentlige Møder. Dersom nogen ønsker Oplysning, kan en saadan gives privat, og dersom Individer forsøge at forstyrre et religiøst Møde ved Spørgsmål eller anden Afsbrydelse, da bør saadanne enten bringes til Tavshed eller udvises. Hvis de alligevel ørge at forstyrre Freden, bør Politiet tilkaldes for at faa Urostifterne fjernerede; de bør under ingen Omstændighed faa Lov til at fortsætte deres upassende Opsæsel, og paa Spørgsmål fra deres Side bør de ikke have Svar. Hvis de virkelig ønske Oplysning, da kunne enten de besøge Eldsterne, eller Eldsterne kunne besøge dem ud fra den Forstaelse, at Spørgsmål i offentlige Møder ikke besvares. Hvis vore Eldster ville følge denne Regel, ville de spare sig selv for meget Besvær. Vore Møder ere til Gudsdyrkelse, ikke til Diskussion. Lad det være tilstrekkeligt at sige: „Tilsted ingen Forstyrrelse!“

(Chas. W. Penrose i Millennial Star.)

Søndagskolernes Program for Januar Maaned 1909.

1. Klasse.

1. Læktie: Joseph og hans Familie vender tilbage til deres eget Hjem. (Math. 2. Kap.) Englen aabenbaret for Johannes og fortæller, at Herodes er død. At de gaa til Nazareth er i Overensstemmelse med Profeti.

2. Læktie: Jesu Barndom. (Luk. 2. Kap.) Sammenlign hans Liv med andre Børns. — Arbejde og Leg — 12 Aar gammel med Forældre til Jerusalem.
3. Læktie: Jesus hos de Skriftekloge. (Luk. 2.) Gaar tilbage til Nazareth — Drengen savnes — Findes i Templet efter tre Dages Søgen — Hans Svar paa Moderens Spørgsmaal — Hans Lydighed mod Forældrene.
-

2. Klasse.

1. Læktie: Jesu Fødsel. (Luk. 2, 1—7.) Nazareth — Beselingen — Rejsen — Bethlehem — Herberget — Lær 7. Vers udenad.
2. Læktie: Budskabet til Hyrderne. (Luk. 2, 8—19.) Hyrderne — Engelen — Hyrdernes Frygt — det vigtige Budskab — Himmelstakrens Fryd. — Lær 11., 13. og 14. Vers udenad.
3. Læktie: Jesusbarnet fremstilles i Templet. (Luk. 2, 22—38.) Jerusalem — Templet — Simeon og hans store Bidnesbyrd — Anna og hendes Ord. — Lær 29. og 30. Vers udenad.
-

3. Klasse.

1. Læktie: En ny Apostel vælges. (Ap. Gern. 1, 15—26.)
2. Læktie: Pintsefesten. (Ap. Gern. 2. Kap.)
3. Læktie: Krøblingens Helbredelse. (Ap. Gern. 3, 1—11.)
-

4. Klasse.

1. Læktie: Skaberen er et Væsen med Legeme, Dele og Egenskaber. (2. Mos. 4, 14; 20, 5—6; 33, 20—23; 5. Mos. 4: 11, 24, 31; 9, 10; Davids Salmer 11, 4—7; 18, 6; 34, 15—16; 78, 17 62; Esaias 30, 27—28; Jeremias 9, 24; Ezekiel 5, 13—15; 13, 13.)
Mennesket ståbt i Guds Billede: (1. Mos. 1, 26—27; 5, 1; 9, 6; 18, 1—2; 32, 24—30; Ezekiel 1, 26; Philip. 2, 6; Hebr. 1, 3.)
Herren talede med Mennesket: (1. Mos. 3, 9—19; 4, 6—15; 6, 13—21; 12, 7; 18, 17—33.)
Faderen og Sønnen: (Matt. 26, 39; Joh. 5, 19—30; 8, 16—19; 14, 6—31; 15, 9—16; 1. Kor. 8, 6; 1. Tim. 2, 5.)
2. Læktie: Genløseren: (Luk. 2, 11; Joh. 4, 42; Ap. Gern. 5, 31; 13, 23; 1. Tim. 4, 10; 2. Tim. 1, 10; Hebr. 7, 25.)
Hans Komme forudsagt: (5. Mos. 18, 15—18; Esaias 7, 14; 9, 6—7; 11, 1—5; 1. Kor. 10, 4.)

Kendes kun ved Aanden: (1. Jøh. 5, 10; Jøh. Aab. 19, 10.)

Velsignelser i Jesu Navn: (Jøh. 14, 13—14; 15, 16; 16, 23.)

3. Lektie: Bidnesbrydet: Treenigheden. (Matt. 3, 16—17; Mark. 1, 9—11; Luk. 3, 21—22.)

Profetiens Land: (4. Mos. 11, 26; 1. Samuel 10, 10; Luk. 2, 26; 1. Kor. 12—13; 2. Peter 1, 21; Jøh. Aab. 19, 10.)

Den Helligaands Gave: (Ap. Gern. 2, 4; 19, 6; 1. Kor. 12, 4—11.)

Aanden giver Mænd Besalinger: (Nehemia 9, 20; Jøh. 14, 26; Ap. Gern. 8, 29; 13, 2—4.)

Magt til at organisere: (1. Mos. 1, 2; Job 26, 13; 33, 4; Davids Salmer 104, 30.)

Eftersaarskonferencen i København

tog sin Begyndelse den 24. Oktober 1908 kl. 8 Aften i Missionens Hovedkvarter, Korsgade 11.

Missionspræsident Søren Rasmussen, Redaktionssekretær Oluf S. Andersen, Konferencepræsident Lorenz Petersen og de 25 Eldster, som virkede i Konferencen, vare tilstede; desuden vare Konferencepræs. Charles Jensen fra Aarhus tilligemed Eldsterne Joseph Hansen og A. W. Jensen fra samme By tilstede som besøgende. Efter at Mødet var aabnet med Sang og Bon, fremstod Præs. Petersen, der ledede alle Møderne, og bød Forsamlingen Velkommen, hvorpaa han aflagde en kort Rapport angaaende Konferens Stilling, der syntes opmuntrende i enhver Henseende; den statistiske Rapport for sidste Halvaar viste følgende: 25 Missionærer fordelte i 8 Grene, 136,252 Skrifter og 3,485 Bøger uddelte, 109,992 Fremmedes Huse besøgte, 6,635 religiøse Samtaler, 445 Møder afholdte, 45 Medlemmer indlemmede ved Daab og 9 Børn velsignede.

Følgende præsiderende Eldster aflagde dernæst Rapport angaaende Stillingen i deres respektive Grene: Niels Jensen, Bornholm; Jørgen Madsen, Slagelse; Niels P. Jeppesen, Holbæk; James S. Larsen, Helsingør; Hans Michelsen, Køge; Lars Andersen, Slagelse, og P. P. Skriver, Roskilde. Brødrene følte sig i det Hele opmuntrede til at fortsætte deres Virksomhed, om end Menneskene i enkelte Distrikter vare opfyldte af en saadan Slovhedsaand, at Religionen i hvilken som helst Skifte ikke betød noget for dem. Missionspræs. Rasmussen talte derpaa opmuntrende til Eldsterne og roste dem for deres Flid og Midkærhed, der tilfulde var konstateret ved de Tal, som den statistiske Rapport fremviste. Efter Sang og Bon hævedes Mødet.

Søndag Morgen kl. 10 afholdtes Søndagskolernes Konference, der aabnedes med Sang og Bon, hvorefter et righoldigt Program blev udført, der gav et godt Indblik i det Arbejde, som Bestyrelsen i Førening

med Lærere og Børn havde udført. Af Rapporterne fremgik det, at en stor Del af Skolernes Disciple ere Børn, hvis Forældre ikke ere Medlemmer af vor Kirke. Præsidenterne Rasmussen og Chas. Jensen samt Aeldsterne Oluf J. Andersen og N. C. Christensen junior talede derefter opmunrende til Skolen og til alle dem, som yde den en hjælpende Haand. Bestyreren for Københavns Søndagskole, Thorvald Petersen, med Raadgivere og Lærere blev særlig fremhævede for deres Skoles gode og trivelige Forsatning, og Brødrene udtalte Ønsket om, at det gode Arbejde maatte fortsættes. Mødet sluttedes med Sang og Bon.

Søndag Eftermiddag kl. 2 fortsatte Møderne med Sang og Bon, hvorefter Aeldsterne Carl Berg, Hans C. Hansen, J. J. Larsen og Fred. Jørgensen optog den første Del af Tiden og talte angaaende forskellige Evangelieprincipper. Efter at Koret til Afspeksling havde sunget „Jorden med sit Blomsterflor“, fremstod Præs. Chas. Jensen fra Aarhus og holdt en kraftig og inddholdsrig Tale angaaende en sand og levende Gud; han beviste ved baade Natur og Abenbaring, at der i Sandhed eksisterer en Gud, som er alle Tings Skaber og Opholder, at Mennesket er af guddommelig Oprindelse, og at vi alle ere Guds Børn. Efter Sang og Bon hævedes Mødet.

Aften kl. 7 var den store rummelige Sal fyldt, og Mødet aabnedes med Sang og Bon. Den første Taler var Aeldste N. C. Christensen junior. Han dvælede ved Nødvendigheden af, at Tro og Gerninger følges ad; dersom vi annamme sande Lærdomme, maa vi praktisere dem og holde trofast ved i det Gode; thi Jesu Kristi Evangelium er et Evangelium, der fordrer Gerninger og ikke Tro alene. Aeldste Oluf J. Andersen gjorde Forsamlingen bekendt med det Skridt, de Hellige i Utah havde taget med Hensyn til Aftoldssagen; Præs. Joseph F. Smith havde i den nylig afholdte Halvaarskonference i Salt Lake City opfordret enhver Embedsmand og ethvert Individ i Kirken til at slutte sig til Sagen og yde den sin hele og udelte Interesse og Bistand; en Resolution var højtidelig blevet vedtaget, der gift ud paa, at hele Kirken som een Mand skulde forene sig i den alvorlige og betydningsfulde Kamp, der føres mod Drunkenkabslasten over hele den civiliserede Verden; han opfordrede de Hellige i denne Konference og over hele Skandinavien til at samles under Fanen for den gode Sag, ikke alene i Ord, men ogsaa ved Eksempel. Koret sang „Gailee“, hvorefter Missionspræs. Rasmussen holdt en kraftig Tale angaaende Evangeliets Gengivelse saavel i Kristi Dage som i vore. Han dvælede ogsaa ved Nødvendigheden af, at Menneskene berede sig for Frelserens anden og herlige Tilskommelse, da han ligesaa vist vil komme igen, som han er faret op til sin Fader i sine Disciples Paafsyn.

Til Slutning talte Præs. Petersen angaaende Evangeliets første Principper: Tro, Omvendelse og Daab o. s. v.; han indprentede de

Tilstedeværende, at det var nødvendigt for os at adlyde disse, dersom vi følte Trang til Frelse i Guds Rige; thi Gud har igen sendt sit frelsende Budstab til Jordens Børn og udsendt sine Ejendomme for at forhindre det. Mødet sluttede med Sang og Bøn.

Om Mandagen afholdtes der Præstedømsmøde, hvor alle de arbejdende Eldster fulgt Lejlighed til at udtales deres Højelser og give en samlet Oversigt over deres personlige Virksomhed i de forløbne 6 Maaneder. Alle udtrykte deres Glæde over deres Missionsgerning og udtalte, at de vare villige til at anvende deres Evner og Kræfter i Herrens Tjeneste saa længe, som det forlangtes af dem.

Gode Raad og Opmuntringer blevne givne af Præsidenterne Lorenz Petersen, Chas. Jensen og Søren Rasmussen samt Eldsterne Oluf J. Andersen og N. C. Christensen junior.

Mandag Aften afholdtes Nadvermøde, der var godt besøgt af de Hellige. Efter at det hellige Maaltid var blevet omdealt, blev Kirkens almindelige samt Missionens og Konferencens Embedsmænds Navne opfæste og foreslaaede til at opholdes i de Helliges Tro og Bønner i deres respektive Embeder, hvilket Alt blev enstemmigt vedtaget, hvorefter Bestyrelserne for næste Halvaar opstod som følger: Lorenz Petersen Præsident for Københavns Konference samt Forstander for Københavns Gren; Fred. Jørgensen Konferencens Sekretær og omrissende Eldste i Konferencen; Eldsterne Lauritz M. Sørensen, Carl Berg, Joseph W. Petersen, Joseph M. Olsen, John Godfred Hansen, Cleam Poulsen, Hans C. Hansen og Joseph S. Baird at virke i Københavns Gren.

Bornholm: Ferdinand A. Petersen og Hans C. Hansen; Helsingør: James J. Larsen og James O. Petersen; Lolland og Falster: Jørgen Madsen og Alfred A. Johansen; Holbæk: N. F. Jeppesen og Carl H. L. Jensen; Roskilde: P. P. Skriver, Hans Mickelsen, Peter H. Westenskov og Marius Simonsen; Slagelse: Niels Jensen og Carl C. Nelson. Det Navn, som er nævnet først i hver Gren, er Navnet paa Forstanderen.

Eldste Joseph W. Petersen og Præsidenterne Jensen, Petersen og Rasmussen holdt derefter korte Taler, hvori de fremkom med gode Raad og Opmuntringer, samt formanede de Hellige til at vandre i et nyt og helligt Levnet og fremstille sig selv som Kristi Lemmer; de lagde især Vægt paa Tiendedovens og Bisdomsordets Efterlevelse. Mødet sluttede med Sang og Bøn.

Tirsdag Aften afholdt de kvindelige Hjælpeforeninger deres Konference. Af Rapporterne, der blevet aflagte, fremgik det, at et enestaaende velsignelsesrigt Arbejde var blevet udført; at „mange Bølle smaa. gøre en stor Ala“ bevistes her tydeligt ved den Sum, der i Aaret Løb var blevet samlet, og ved den Hjælp, som derved var blevet ydet til de uheldigt stillede i vort Samfund.

Onsdag Aften afholdt Københavns kvindelige Hjælpeforening en Bazar til Fordel for de Trængende i Grenen; der indkom 164 Kroner, hvilket overgik al Forventning, og Søstrene i Bestyrelsen tilligemed deres Medhjælpere følte sig rigelig belønnede for deres Bestræbelser.

Torsdag Aften afsluttedes Københavns Efteraarsskonference med et festligt Arrangement til Acre for Missionererne og de besøgende Brødre. Et godt Program udførtes, medens Forfristninger blevne omdelte.

Fredag Aften før Konferencen gav Københavns Grens Sangkor en Koncert, der blev en storartet Succes. Salen var fyldt med begejstrede Tilhørere, og hvert Nummer paa det righoldige Program blev udført med en en beundringsværdig Precision og Dygtighed, saavel Korsangen som Soloer og Duetter; Alt vidnede tilfulde om Dirigentens Dygtighed og om et udmærket Samarbejde. Ældste N. C. Christensen junior, som det sidste Åar har været Korets Leder, og som blev løst for at gaa hjem til Utah, dirigerede en vel indøvet dobbelt Mandskvartet i Konferencen, medens Ældste Lauritz M. Sørensen, hans Eftertræder, dirigerede det blandede Kor. Københavns Kor gør uberegnelig Nutte ved vore Møder i Danmarks Hovedstad; mange, som ellers ikke vilde komme til vore Møder, kommer der nu for at høre Sangen; de præsiderende Brødre tilfendegave desfor ogsaa i hjertelige Udtale deres Paaskønnelse for den betydelige Andel, som Koret havde i, at Konferencemøderne havde været saa beaandede og livlige.

Fred. Jørgensen,
Konference-Sekretær.

Glædelig Jul!

Juleklokke, Englesang,
Løvsangs Toner, Harpers Klang,
Barnet, født i Krybben ringe,
Fred paa Jord Gud lod det bringe.

Natten mørk blev Natten klar;
Stjernens Lys Guds Dag frembar.
Land og By, ja fjerne Zoner
Hørte Himmelkorets Toner.

Fattig Vandrer, ydmig Sjæl,
Himmelarnen er din Del.
For din Sag jo Barnet fødtes,
Ussel Jord og Himmel mødtes.

Rejs dit Hoved, løft dit Øje.
Julestjernen i det Høje
End i Dag os vinker hjem.
Fryd dig! Du er en af dem.

Oluf J. Andersen.

Tankesprog.

Hvad her vi elſſe, ejes kun paa Borg
Paa uvis Tid. Saa er Naturens Orden.
Og vil du være fri for Savn og Sorg,
Da maa du intet elſſe her paa Jordens.

Men Sorgen er en Engels dunkle Haand,
Som lutrer, hvad dig jordisk her er vorden
Og tvinger mod det evige din Land.
Og derfor ſkal du elſſe her paa Jordens.

(Udvalgt.)

Missionærernes Rapport for November 1908.

Konferencepræsident	Konference	Ytial Missionærer	Gittitter omfatté	Bogter omfatté	Fremmede Hjem befolg.	Evangeliſte Gamtaler	Møber afholdte	Døde	Ødinerede	Børn beſtigende
Isaac A. Jensen	Aalborg	21	9042	315	5578	888	66	2		
Charles Jensen	Aarhüs	24	10410	240	5918	1294	116	2		3
Lorentz Petersen	København	26	18841	472	15051	854	75	11		1
James M. Keller	Bergen	17	8680	359	4977	642	73	2		
Alma B. Larsen	Kristiania	29	15693	740	10354	1329	190	5		
Andrew H. Andersen	Trondhjem	16	8845	456	3004	306	61	1		
Totalsum for Missionen		133	71511	2582	44882	5313	581	23		4

Jndhøld:

En Adresse	369	Søndagsſkolernes Program	374
Bore hedengangne Kvinder	371	Ekstraarskonferencen i København	376
Blandinger	373	Glaedelig Jul	379
Nedaktionelt:		Tankeſprog	380
Tilsted ingen Forſtyrelſe	374	Missionærernes Rapport.....	380

Udgivet og forlagt af Søren Rasmussen, Korsgade 11, København M.

Trykt hos F. G. Bording (B. Petersen).